

воры; като разліалъ по въздуха хладныты и зефирныты вѣтрове, украсилъ съ свѣтлината денътъ, и очернилъ ноцъ-та съ тъмнината, и най-послѣ, като направилъ съ толко строй, и красота прекраснѣ съставъ на невето, и земаѣта; послѣ, като велъ пръстъ отъ земаѣта, създаалъ, и изобразилъ человекътъ, Адама. Той го одѣшилъ по своей образъ съ животворното си дыханіе, и поставилъ го въ Рай на сладость-та, за да има като царъ власть-та, и държавата по сичкыя четвероконаченъ свѣтъ. „Но защото сѣ не намѣрилъ Адамъ помощникъ, подобенъ немъ, Богъ докаралъ Адамъ едно истѣпленіе, и заспалъ; и велъ едно отъ ребрата мѣ, и навексалъ празното мѣсто съ пазъ, и направилъ Господъ Богъ отъ реброто, цо былъ велъ отъ Адама, жена.“(1) Съ такъвъ образъ създадено тѣи прескато съпрѣжество, свѣтало като слънце, и адна междѣ сичкыты не укѣддемы Райскы красоты. Нѣ не сѣ минжало много, когато споредъ единъ свѣтъ на діаволската измама, претърпѣло мрачното онова, и всепагѣбното затмѣніе; и ако да е знаѣлъ сичко, за да наѣчи повѣче, въ толко невѣжество паднжалъ, цото „приложѣ сѣ скотѣмъ не смѣсленнымъ ѣ оу подѣбисѣ ѣмъ.“(2) Слѣдователно Адамъ отъ когато былъ изгоненъ отъ сладостнѣ Рай, и паднжалъ отъ безсмъртіето къ смъртъ-та, трѣбвало да си земе назадъ онаѣ кость, която былъ далъ Съи въ созданіето; но защото и тѣ была подпаднжала въ сѣщото тѣніе, и осѣжденіе, тѣ не можала да даде тѣѣ кость, и тѣи длъжностъ-та останжала у жената. Сега цо ли е сторило безмѣрното Божіе благодѣровіе, което исцѣлава немощныты, и довакесѣва недостатъчныты? То сѣ задоволило, и проходило единороднѣмъ си сынъ, новъ Адамъ нареченъ отъ избраннѣмъ съсѣдъ, Павла: „първыи человекъ отъ пръстъ, а вторыи отъ невето слѣзълъ;“ на когото таинственната Съа, Богоотроковица Маріамъ заплаца праматернѣмъ заемъ, като даѣа чистата своѣ пазъ: „ѣ слѣво плѣтъ въ кѣстъ, и вселѣ сѣ въ нѣ.“ Тоѣа сѣщото го пѣе черковната богорѣчѣка Мѣза, свѣщенныи Теофанъ, въ пѣсныты Дѣвины, като отъ нейна страна: „нѣка ѣво чрезъ мене да сѣ вдигне ѣвинното осѣжденіе, чрезъ мене нѣка сѣ отдаде днесъ дѣлгътъ; чрезъ мене ветхыѣ дѣлгъ нѣка сѣ заплати на пѣано.“ Чюдно е было созданіето на Праматеръ, но оцѣ пѣ-чюдно, и даже пѣ-весело е сегашното възобновленіе на Сына, и Слова; тамо, като отъ реброто мѣ была направена Съа, Адамъ былъ останжалъ цѣлъ, какъ-то отъ първенъ; тѣка Дѣ-

[1] Быт. гл. 3. (2) Псал. 44. ст. 7.